

Handelingen van de Apostelen

Les 9/13 : De tweede zendingsreis (Hand. 15-18)

<http://www.middletownbiblechurch.org>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en bewerking door M.V. Update 02-01-2016

De apostel Paulus schreef verscheidene nieuwtestamentische boeken, zoals Filippienzen, 1 en 2 Thessalonicenzen, 1 en 2 Korinthiërs en Efeziërs. Deze brieven werden geschreven aan kerken die gelokaliseerd waren in deze vier steden: Filippi, Thessalonica, Korinthe en Efeze. Er was een tijd dat deze steden geen enkele kerk hadden. Hoe ontstonden die kerken? Hoe hoorden de mensen in deze steden het goede nieuws van redding? Als we Paulus volgen op zijn tweede zendingsreis (Handelingen 15:36-18:22), zullen we leren dat God Paulus op wonderlijke wijze gebruikte om kerken te stichten in deze belangrijke steden.

De volgende kaart toont de belangrijkste plaatsen waar Paulus naartoe ging op zijn tweede zendingsreis:

Kaart genomen uit *Nelson's Complete Book of Bible Maps & Charts*, p. 370-371 (M.V.)

Zie: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Paulus-reizen_kaarten.pdf

Een Nederlandstalige kaart van Paulus' zendingsreizen vind je hier:

<http://www.verhoevenmarc.be/handelingen.htm>

In deze les zullen we geen tijd nemen om alles te bestuderen wat met Paulus gebeurde op deze zendingsreis. U kan over deze dingen zelf lezen in Handelingen hoofdstukken 15-18. In plaats daarvan zullen we kijken naar twee dingen:

1) Paulus' weigering om Johannes Markus mee te nemen op deze tweede reis; 2) Paulus' wedervaren in de stad Filippi.

Het begin van een nieuw zendingsteam

Paulus bezocht ooit een stad waar hij niet goed behandeld werd. Op Paulus' eerste zendingsreis (zie Les 8 van deze reeks), werd Paulus vervolgd, de stad uitgedreven, en gestenigd tot het punt waar zijn vijanden dachten dat hij dood was! Wilde Paulus terugkeren en deze steden bezoeken die hem al deze dingen aangedaan hadden (Handelingen 15:36)? Inderdaad, wat een moed had die man!

Paulus wilde Barnabas met hem meenemen (Handelingen 15:36), maar wie wilde Barnabas meenemen (Handelingen 15:37)? Johannes Markus. Paulus vond dit echter geen goed idee (Handelingen 15:38). Johannes Markus was op de eerste zendingsreis meegegaan als dienaar, maar zoals bleek was hij niet erg dienstig. Johannes Markus keerde toen terug en ging niet mee met Paulus en Barnabas (zie Handelingen 13:13; 15:38).

Barnabas en Paulus waren het sterk oneens over de kwestie of Johannes Markus zou moeten meegaan. Uiteindelijk nam Barnabas Markus mee en zeilde naar het eiland Cyprus (Handelingen 15:39). Wie werd Paulus' nieuwe zendingspartner (Handelingen 15:40)? Silas. Dit nieuwe team vertrok naar gebieden die Paulus bezocht had op zijn eerste zendingsreis.

Waarom hij en niet mij?

Johannes Markus zei misschien: "Waarom neemt Paulus mij niet mee maar wel Silas? Wat is er fout aan mij?"

Vraagt u zich soms af waarom anderen soms een voorrecht krijgen en u niet? U zou dan kunnen denken: "Waarom hij en niet mij? Wat is er fout aan mij?"

Hier enkele dingen om in gedachten te houden:

1) Het kan niet het juiste tijdstip zijn

Johannes Markus was niet nuttig geweest voor Paulus tijdens zijn eerste zendingsreis en Paulus weigerde hem mee te nemen op zijn tweede reis. Kijk naar 2 Timotheüs 4:11 en zie wat Paulus zei over Markus jaren later (net voordat Paulus zou gaan sterven). Markus was voor Paulus nuttig op dat tijdstip. Markus was nu ouder, hij had door de jaren heen vele lessen geleerd, en hij was nu een sterker persoon. In feite gebruikte God Markus om het Evangelie van Markus te schrijven, het tweede boek in ons Nieuwe Testament!

Soms moeten we wachten tot we ouder zijn (wijzer en sterker) voordat we bepaalde dingen kunnen doen of naar bepaalde plaatsen kunnen gaan.

2) God kan u leren geduld te hebben

Soms hebben wij de zelfzuchtige houding van "Ik kan niet wachten; ik moet het nu doen!" Maar God moet ons leren dat er vele dingen zijn in het leven waarop we moeten wachten. We moeten wachten op de geschikte leeftijd, op fysieke sterkte en vaardigheid, en vooral op geestelijke geschiktmaking, bekwaamheid en heiliging.

3) U bent er niet klaar voor

Johannes Markus was niet gereed om met Paulus mee te gaan op een gevaarlijke zendingsreis. Het zou onwijs zijn een soldaat aan het front te zetten als hem oefening en ervaring mankeert!

4) Er zijn bepaalde dingen die u moet leren accepteren

Er zijn bepaalde dingen in het leven die we blij moeten accepteren alhoewel wij zouden wensen dat de dingen anders waren. Bijvoorbeeld, in Genesis hoofdstuk 37 toonde Jakob dat hij Jozef meer liefhad dan zijn andere zonen door hem een erg bijzonder kleed te geven. Leerden Jozefs broers dit blij te accepteren? Als hun houding correct was geweest, zouden ze zoiets als dit gezegd hebben: "Alhoewel wij graag ook zo'n kleed zouden krijgen, zijn we dankbaar dat Jozef zo goed behandeld wordt. Alhoewel onze vader Jozef erg liefheeft, weten we dat hij ook ons liefheeft en we moeten trachten voor hem de beste zoons te zijn als maar kan. Wij willen ook de beste broers zijn voor Jozef". Zeiden zij zoiets als dit (zie Genesis 37:4)? Zij haatten Jozef.

5) Wees dankbaar voor wat u kan doen!

Toen Jezus de berg van de transfiguratie opging, nam Hij drie van Zijn discipelen met Zich mee (zie Mattheüs 17:1). Was Filippus een van hen die Hij meenam? Nee. Welke houding zou Filippus dan kunnen aangenomen hebben?

- a. “Waarom zij en niet mij? Waarom nam Jezus deze drie mee en liet Hij me achter, samen met de andere discipelen?”
- b. “Ik zou graag met de Heer meegegaan zijn die berg op, maar Hij vroeg mij niet mee te komen, en Hij weet wat het beste is. Ik ben dankbaar dat Hij me koos om een van de twaalf discipelen te zijn. Ik heb het wonderlijke voorrecht dat ik alle dagen mag leren van de Heer!”

Als een volgende keer iemand anders een voorrecht krijgt in plaats van u; zie er dan op toe dat u een goede en dankbare houding hebt in plaats van boos en jaloers te zijn!

6) Bewijs dat u getrouw bent!

Indien Johannes Markus op de eerste zendingsreis een getrouwe dienaar was geweest en niet zijn rug had gedraaid en weggegaan was, dan zou Paulus hem meegenomen hebben op zijn tweede zendingsreis. Paulus vond dat Markus’ falen op de eerste reis hem diskwalificeerde voor de tweede reis.

Als u wilt dat mensen u vertrouwen, dan moet u eerst bewijzen betrouwbaar te zijn!

Paulus was niet zeker dat hij Markus kon vertrouwen voor deze belangrijke zendingsreis en wilde hem niet meenemen. Later toonde Markus zich wél getrouw (2 Timotheüs 4:11).

1. WAAROM HEM/HAAR EN NIET MIJ?
2. WAAROM MIJ EN NIET HEM/HAAR?

Deze twee vragen kunnen ons veel problemen geven als we niet leren correct te DENKEN en God te DANKEN.

Hoe kan correct denken en God danken mij veranderen? God is de HEER die ik nodig heb. God is het LEVEN dat ik nodig heb. God heeft een plan en een doel en een plaats voor mij, VANDAAG! Ik zal en wil Gods plan, plaats en doel in de Heer Jezus Christus vinden!

Geleid door de Geest

Kijk terug naar de kaart bovenaan. Wilde de Heilige Geest dat zij het Woord van God spraken in Asia (Handelingen 16:6)? Zij werden door de Heilige Geest verhinderd. Betekent dit dat God niet gaf om de mensen in Asia? Maar het was niet Gods tijd voor Asia. Later zouden zij naar Asia gaan en het evangelie daar prediken. In feite, zelfs op deze tweede zendingsreis, ging het team naar Efeze die de hoofdstad was van Asia (Handelingen 18:19). Als Gods getuigen moeten we **op de juiste plaats, op de juiste tijd, de juiste boodschap prediken, tot de juiste mensen!**

Het zendingsteam trachtte ook Bithynië binnen te gaan. Stond de Geest hen dit toe (Handelingen 16:7)? Nee. Waar wilde de Geest dat zij naartoe zouden gaan (Hand. 16:9)? Naar Macedonië. God leidde dit team. Hij stuurde en leidde hen naar de juiste plaatsen, op de juiste tijdstippen. Dit werk van prediking en stichten van kerken was niet Paulus’ werk. Het was het werk van de Heilige Geest (vergelijk Handelingen 13:2).

Macedonië (vandaag Griekenland) maakt deel uit van Europa. Dit was de eerste keer dat het zendingsteam naar Europa ging. De eerste belangrijke stad die zij aandeden was Filippi.

Filippi

In de stad Filippi was er een synagoge, dus gingen de zendelingen de stad uit, de rivier langs, waar het gebed gewoonlijk plaatsvond. Hier sprak Paulus Gods Woord tot een groep vrouwen. Wiens hart werd door God geopend (Handelingen 16:14)? Lydia, en zij werd gedoopt in water (Handelingen 16:15). Zij was gastvrij voor de zendelingen (Handelingen 16:15).

Op een dag ontmoette Paulus een bezeten slavin die waarzegster was – zie Handelingen 16:16. Wegens haar waarzeggerij kon zij veel geld verdienen voor haar meesters (Handelingen 16:16). Wat deed Paulus tenslotte met de demon die in deze slavin was (Handelingen 16:18)? Hij dreef hem uit. Kon deze waarzegster verder werken zonder de demon in haar? Nee. Zij zou geen geld meer opbrengen voor haar meesters (Handelingen 16:19). Haar meesters waren daarom niet blij en dankbaar voor wat Paulus had gedaan (Handelingen 16:19-20).

Merk op hoe Paulus en Silas werden behandeld door de autoriteiten van Filippi (Hand. 16:22-24). Zij rukten hen de kleren af. Er werden hun vele slagen toegebracht. Zij werden in de binnenste kamer geworpen. Men zette hun voeten vast in een blok.

Was dit *ons* overkomen, dan hadden we waarschijnlijk geklaagd, gemopperd en waren we bezorgd geweest. Wat deden Paulus en Silas (Handelingen 16:25)? Zij zongen lofzangen voor God. Zij baden en zongen! Zij prezen God! De andere gevangenen moesten zich echt afgevraagd hebben wat er gaande was! Ze wisten dat er iets anders was aan deze mannen! Zij behoorden God toe.

Op een later tijdstip schreef Paulus aan de Filippenzen. Lees wat hij schreef in Filippenzen 4:4. Bracht Paulus in praktijk wat hij schreef? Ja, hij verblijdde zich in de Heer.

Vaak is het zo dat wanneer gelovigen beginnen lofprijzen, God begint te werken! God deed een wonder (Handelingen 16:26-27): “En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamenten van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los. En de cipier, die wakker geworden was en zag dat de deuren van de gevangenis open waren”. De cipier die zag wat God had gedaan, viel hij neer voor Paulus en Silas, en zei: “WAT MOET IK DOEN OM GERED TE WORDEN?” Hij stelde de juiste vraag en Paulus en Silas stonden klaar om het juiste antwoord te geven.

Wat moet een mens doen om gered te worden? Wat antwoordden Paulus en Silas (Hand. 16:30-31)?

- a. ~~Tracht een goed leven te leiden.~~
- b. ~~Houd de Tien Geboden.~~
- c. ~~Heb uw naaste lief en doe goed aan anderen.~~
- d. ~~Heb God lief met je gehele hart en met je gehele ziel.~~
- e. Geloof in de Heer Jezus Christus.

Als mensen ons vragen stellen over redding, moeten we klaarstaan met de juiste antwoorden!

Paulus vertelde de cipier ook: “u en uw huisgenoten” zullen gered worden! (Handelingen 16:31). Zijn huisgenoten omvatten waarschijnlijk zijn vrouw, kinderen en dienaren. Wat bedoelde Paulus toen hij zei: “u zult zalig (= gered) worden, u en **uw huisgenoten**”.

Betekent dit dat als de cipier in Christus geloofde, dan al die huisgenoten automatisch ook gered zouden worden? Als een vader vandaag in Christus gelooft, betekent dit dan dat automatisch ook al zijn gezinsleden christen worden? Dit is **niet** wat Paulus hier zegt. In Handelingen 16:31 zegt Paulus in feite het volgende:

“Als u gelooft in de Heer Jezus Christus, zal u gered worden, en als dezen in uw huis geloven in de Heer Jezus Christus, dan zullen ook zij gered worden”.

Predikte Paulus het evangelie aan allen die tot de huisgenoten van de cipier behoorden (Handelingen 16:32)? Ja, en **al** zijn huisgenoten **geloofden** en werden onmiddellijk gedoopt (Handelingen 16:33). UW OUDERS kunnen niet in uw plaats geloven. Dit is iets wat u zelf moet doen. Als **u** gelooft stelt in de Heer Jezus Christus, dan wordt **u** gered!

In de volgende les zullen we dingen leren die op Paulus' derde zendingsreis gebeurden!